

எச். ஆர். எச். பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ்

மாதர் போதினி

No. 276

ஜனுவரி 1921

No. 1

A NEW YEAR'S GREETING

ஒரு புது வருஷ வாழ்த்து

God with us
Christ in us
The Holy Spirit anointing us.

தேவன் நம்மோடு

கிறிஸ்து நம்மில்

பரிசுத்தாவியால் நமக்கு அபிஷேகம்.

நமது கிறிஸ்தம்ஸ் தியானத்தில் இம்மானுவேலாக தேவன் நம்மோடு இருக்கிறார், கிறிஸ்து நம்மில் வாசஞ்செய்கிறார் என்று பார்த்தோம். இவ்வித பதவியை அடைந்தவர் வல்லமையாய் ஊழியஞ் செய்ய விரும்பினால் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெறவேண்டும். முதலாவது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று பார்த்தோம். அதோடு பரிசுத்தாவியின் வல்லமை அவசியம். திரித்துவ தேவனுடைய அருள் பெறவேண்டும்.

கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரனாக தேவன் அவரோடு எப்போதும் இருந்தும், ஞானஸ்நானத்திற்குப் பின் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெற்றார். அவ்வண்ணமே நாமும் அபிஷேகம் பெறவேண்டும். இயேசுவானவர் பெற்ற அபிஷேகம் அவர் ஊழியத்திற்கு முத்திரையாயும் அவருக்கு விசேஷ வல்லமை கொடுக்கிற தாயுமிருந்தது. இந்த வல்லமை பிசாசை ஜெயிக்கிறதற்கும் மகத்தான ஊழியஞ் செய்கிறதற்கும் ஏதுவுண்டாக்கிற்று. கிறிஸ்து பரிசுத்தாவியைப் பெறுமுன் ஊழியந் துவக்கவில்லை. அவ்வண்ணமே நாமும் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெறுவது ஊழியத்துக்கு அவசியமானது. சாத்தான முற்றுமாய் ஜெயிக்க இவ்வபிஷேகம் அத்தியா

வசியமானது சரத்தான ஜெயிக்க வேதவசனம் தேவை. சமயத் திற்கேற்ற வசனங்களைப் போதித்த நினைப்பூட்டுவது பரிசுத்தாவியா னவர் வேலை ஆதலின் அவரபிஷேகம் முக்கியமாய் வேண்டியது. கிறிஸ்துவை கற்றுக்கொண்டிருந்த சீஷருக்கு அவர் பாமேறு முன் பரிசுத்தாவியின் வல்லமையைப் பெறும்படி காத்திருக்கக் கட்டளையிட்டார். கட்டளைப்பிரகாரம் ஒருமித்த ஜெபத்திலும் வேண்டதெலிலும் தரித்திருந்தவர்களுக்கு அபிஷேகம் கிடைத்தது. அவர்கள் எதிர்பார்த்ததற்கு அதிகமாய் வல்லமையோடே கிடைத்தது. நாமும் ஜெபித்த வேண்டதெல் செய்தபோதிலும் அபிஷேகம் பெறாதிருப்பதின் காரணம், தரித்திராததுதான். தரித்திருப்பதாவது, தொடர்ந்தோர்ச்சியாய் சோர்ந்தபோகாமல் காத்திருந்த ஜெபிப்பது தான். தேவன் மனுஷர் ஜெபிக்கும் வார்த்தையைல்ல, இருதயத்தின் முழு வாஞ்சையையே பார்க்கிறார். இருதயத்தின் முழு வாஞ்சையே உண்மையான ஜெபமாகும். அநேக அறிவில்லாதவர்களுக்குள்ளும் வல்லமையான ஜீவியம் பார்க்கிறோம். அவர்கள் இருதய வாஞ்சையால் பரிசுத்தாவியின் அபிஷேகம் பெற்றதே இதின் இரகசியம். அநேக கல்விமான்களும் மேன்மக்களும் கூட இருதய வாஞ்சையால் இந்த அபிஷேகம் பெற்று வல்லமையுள்ள ஊழியர்களாயிருக்கிறார்கள். வல்லமையுள்ள பரிசுத்த ஜீவியமும் ஊழியமுஞ் செய்ய நிலையான வாஞ்சை உதித்தவுடன் இந்த அபிஷேகம் கிடைக்குமென்பது நிச்சயம். இவ்வித வாஞ்சைக்கு அடையாளம் இடைவிடாதுண்டாகும் ஜெப சிந்தையே.

திரித்துவ தேவன் பூரணர். நமக்கு திரித்துவ அருள் அவசியம். திரித்துவ அருள் பெற்றால் தேவசிந்தை அதாவது கிறிஸ்துவின் சிந்தை அதாவது ஆவியின் சிந்தை உண்டாகும். நமது பாக்கியம் வளர்ந்தோங்கும்.

இவ்வித பாக்கியத்தை இப்புது வருஷத்தில் அடைவோமாக. இது உன்னத ஜீவியம். தேவனை மகிமைப்படுத்தும் ஜீவியம். நாளுக்கு நாள் வளரும் ஜீவியம். பிறரைக் கிறிஸ்துவண்டை நடத்தி தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் சேர்க்கும் ஜீவியம். ஓயாத இன்ப ஜீவியம். மெய்ச்சமாதானமும் திருப்தியுமான ஜீவியம். மாணமோ ஜீவனோ, நிகழ்காரியமோ வருங்காரியமோ, உயர்வோ தாழ்வோ, எதுவும் பங்கப்படுத்தாத ஜீவியம்.

ஜெபம். என் தேவனே, எனக்கு இவ்வித ஜீவியமுண்டா? இது எனக்கு சொந்தமே. இதோ உம் சமூகத்தில் இதைப் பெறும்வரை தரித்திருப்பேனென்று உமக்குமுன் பிரதிக்கினபண்ணுகிறேன்.

WOMEN'S EVANGELISTIC FORWARD MOVEMENT
IN MADRAS

சென்னையில் பெண்கள் சுவீசேஷப்

படைமுயற்சி

கூடந்த வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 11-ம் தேதி 3-30 மணிக்கு கணம் குரோவர் அம்மாள்வர்கள் (Miss P. Grover) வீட்டில் சுவீசேஷ வேலையில் வாஞ்சையுள்ள பெண்களுக்காக ஓர் கூட்டம் நடந்தேறியது. அதில் கணம் H. பாப்லி ஐயரவர்கள் (Rev. H. Popley) சுவீசேஷ வேலை ஒரு தொடர்ந்தோர்ச்சியான வேலை, அதாவது ஓர் குறித்த காலத்தில் செய்து பின் நிறுத்தப்படாமல் தொடத்துச் செய்ய வேண்டிய வேலை யென்பதை வற்புறுத்தி, இவ்வேலையை கிறிஸ்தவர் ஒவ்வொருவரும் தடையின்றிச் செய்யவேண்டுமென்றும், இது ஒவ்வொருவருடைய உத்தரவாதமான வேலையென்றும், இவ்வேலைக்கு நடத்தும் நாயகிகள் அவசியமென்றும், அங்கங்குள்ள பெண் பாடசாலைகளை இலக்காகக் குறித்துக்கொண்டு, மாணுக்கரின் பெற்றோரை மாத்திரமல்ல அந்த வட்டகையிலுள்ள பெண்களையெல்லாம், உபாத்திமார் மாத்திரமன்றி வேதாகம ஸ்திரீகளும் அவ்விடங்களில் வசிக்கும் கிறிஸ்தவ குடும்பத்து ஸ்திரீகளும் தனித்தாள் வேலையால் ஆயத்தப்படுத்தி காலத்துக்குக் காலம் பெண்களுக்காக வ்சேஷப் படைமுயற்சிக்குக் கூட்டம் அப்பள்ளிக்கூடங்களில் நடத்துவதால் கிறிஸ்தவ வண்டை கொண்டுவரலாம் என்று சொல்லி, ஞானோதய வித்தியாசாலைக்கு (Summer School) அநேக கிறிஸ்தவப் பெண்கள் போவதால் ஒருவரோடொருவர் அந்நியோந்நியமாய்ப் பழகி, சுவீசேஷ ஊழியஞ் செய்வதற்குப் பயமும் கூச்சமுமுள்ளவர்களை யமுடையவராகி, அவரவர் வேலையிலுண்டான கஷ்டங்கள், தடைகளைப் பற்றிப் பிறரோடு கலந்துபேசுவதால் அவற்றை கீக்கிக்கொள்ளும் வழிவகைகளைக் கற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொன்னார்கள்.

அதற்குப்பின் இந்த ஜனுவரிமாதம் நடக்கும் ஞானோதய வித்தியாசாலை (Summer School) ஏற்பாடு ஒழுங்குகளைப்பற்றிப் பேசி, ஆலோசிக்கப்பட்டது.

இந்த வித்தியாசாலை ஜனுவரி மாதம் 13-ம் தேதி முதல் 16-ம் தேதி வரை நடந்தேறும். இதற்கு வரப் பிரியமானவர் சென்னை

செட்டித் தெருவிலுள்ள கணம் L. பஞ்சரத்னம்மாளவர்களுக்கு (Mrs. L. Pancharathnam) தங்கள் பெயரையும் மேல்விலாசத்தையும் தெரிவிக்கலாம். நானொன்றுக்கு 8 அணுவாக 4 நாட்களுக்கும் 2 ரூ. ஒவ்வொருவரும் செலுத்தவேண்டியது.

THOU SHALT SEE GREATER THINGS THAN THESE

‘இதிலும் பெரிதானவைகளைக் காண்பாய்’

I. நம் ஆண்டவருடைய வல்லமை பெரிது. வனூந்தாத்திலே இஸ்ரவேலர் கர்த்தர் வல்லவர் என்பதை மறந்துபோன சமயத்திலே தான், மோசே இந்த வாக்கியத்தை சொல்லுகிறார். தேவன் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்டதை இஸ்ரவேலர் மறந்து புலம்புகிறார்கள். எகிப்திலே அதிசயங்களைச் செய்தவரும், காமின் தேசத்திலே பெரிய காரியங்களை நடப்பித்தவருமான வல்லவரை மறந்துபோயினர். 1921-ம் வருஷத்தைத் துவங்கும் நாமும், நவ வருட காலையில் கடந்த காலங்களில் நம்மை நடத்தியதெல்லாம் நினைத்து துதிப்போமாக. கர்த்தர் நமக்குப் பெரிய காரியங்களைச் செய்ததால் அவரையே நோக்குவோமாக. பெரிதானவைகளைக் காண நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று பார்ப்போமாக.

II. தேவனோடு அதிகமாய்தனித்து ஐக்கியப்பட்டிருக்கும்போது தான் நாம் பெரிதானவைகளைக் காண்போம். யாக்கோபு பெனியேலில் கர்த்தருடன் தனித்துப் போராடி, தேவபிரபு என்ற சிறந்த பட்டம் பெற்றான். அடிக்கடி என் ஜீவியத்தின் ஒளி மங்குகிறது. அதின் குறைவு என்னவென்றால், தனி ஜெபம் கொஞ்சமும், வீண்பேச்சு அதிகமும் என்று கண்டறிந்தேன். ஆகையால் நாமும் நமது ஜீவியத்தில் பெரிதானதைக் காண மனுஷருடன் உறவாடுவதைவிட்டு தேவனோடு உறவாடவேண்டும். எப்படி உறவாடலாம்? (1) கர்த்தரின் வசனத்தை தினமும் ஆராயவேண்டும். ‘வேதத்திலே யானை மூழ்கி குளிக்கத்தக்க பெரிய பள்ளங்களும் நீர்தடாகங்களும் உண்டு’ என்று ஓர் பக்தர் கூறுகிறார். சிறிது காலத்துக்குமுன் என் சிநேகிதர் ஒருவர் என்னை பொருட்காட்சிசாலை (Museum) காட்ட கூட்டிக்கொண்டு போனார். அவர் நின்று நின்று பார்த்தார். நான் சீக்கிரம் சீக்கிரம் பார்த்து கடந்தேன். கடைசியாய் அவர் என்னை ஒரு நூதன வஸ்துவின் பெயர் சொல்லி, அதை நன்றாய்ப் பார்த்தாயா என்று கேட்டார். அதை நான் பார்க்காததற்குக் காரணம், சீக்கிரம் சீக்கிரம்

ஒடினதுதான் என்று விசணப்பட்டேன். அப்படியே வேதத்திலும் சீக்கிரம் ஓடி வாசித்தால் நாம் சத்தியங்களை நன்றாய் அறியமுடியாதென்று சொல்லக்கூடும். கடைசியாக, நாம் பெரியவைகளைக் காண விசுவாசமென்னும் கண்ணாடி போடவேண்டும். ஆனால் கர்த்தருடைய பெரிதான கிருபையால் விசுவாசக்கண்ணாடியில் அடிக்கடி பெரிதானதைக் கண்டிருக்கிறேன். விசுவாசக்கண்ணாடியால் இனிவரும் உலகத்தையும் அதின் பலனையும் நம் துன்ப நேரங்களில் கண்டு அவைகளால் மயங்காமல், இனி வெளிப்படும் பெரிய மகிமையை நம்பி ஆனந்திப்போம். இதை நம்பி இப்புதிய வருஷத்தில் பெரிய காரியங்களை எதிர்பார்ப்போமாக. கர்த்தர் இப்புதிய வருஷத்தில் பெரிய காரியங் காண கிருபைசெய்வாராக.

H. R. Samuel.

NEW YEAR—1921

புது வருஷம்—1921

2 கொரிந்தியர் 5 : 17, 18

பழையவைகள் ஒழிந்துபோயின, எல்லாம் புதிதாயின;
இவையெல்லாம் தேவனாலுண்டாயிருக்கிறது.

இந்த ஆயிரத்து தொளாயிரத்து இருபத்தோராம் வருஷத்தில் சந்தோஷத்தோடு பிரவேசிக்கும்படியான சலாக்கியம் 1920-ம் வருஷத்திலிருந்த எல்லாருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. மகா பராக்கிரம் சாலிகள், நல்ல சுகதேகிகள், ஐசவரியவான்கள், பேர்பெற்ற ராஜாக்கள், பெரிய அதிபதிகள், பிரபுக்கள், டாக்டர்கள், வாலிபர்கள், வயோதிபர்கள், பிள்ளைகள் இந்த வருஷத்தைக் காணக்கூடாமற்போய்விட்டது. ஆனால் நமக்கோ இந்தப் புதுவருஷப்பிரவேசம் நம்முடைய அன்பின் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புது வருஷத்தைச் சுகத்தோடும் பலத்தோடுங் காணும்படி கிருபைகூர்ந்த தேவனுக்கே ஸ்தோத்திரமுண்டாவதாக.

நாம் மூன்று விஷயங்களைக் கவனிக்கவேண்டும்.

முதலாவது, பழைய வருஷம்.—எத்தனையோ பழைய வருஷங்கள் நம்மேல் கடந்துபோயிருக்கிறது. ஆனால் எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் கடந்துபோன 1920-ம் வருஷத்தை நினைவுகூருவோம். ஏனென்றால் எத்தனையோ கஷ்டங்கள், எத்தனையோ வியாதிகள்,

எத்தனையோ பலயினங்கள், எத்தனையோ தரித்திரங்கள், கவலைகள், சத்தூராதிகளின் பகைகள், வீரோதங்கள், ஆபத்துகள், மாணத்தறுவாய்களினின்று இராட்சித்துக் காப்பாற்றினது மாத்திரமல்ல, எத்தனையோ பாவச்சோதனைகள், பாவங்கள், அக்கிரமங்கள், பகைகள், வைராக்கியங்கள், கோபங்கள், மூர்க்கங்கள், அசுத்தங்கள், அன்புத் தாழ்ச்சிகள் நம்மேல் காணப்பட்டபோதிலும் பொறுமையோடு சகித்து நம்மைக் காப்பாற்றின அன்பின் பெருக்கத்தை ஆராய்ந்து இயேசுகிறிஸ்துநாதரை ஸ்தோத்திரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இரண்டாவது, புது வருஷம்.—புது வருஷம் நல்லதுதான். புதுவருஷ சலாக்கியங்களும் நல்லவைகள்தான். இந்த வருஷத்தைத் துவங்கியிருக்கிற நாம் முடிப்போமென்பதற்கு அத்தாட்சியுண்டோ? சுகத்தோடு துவங்கின நாம் சுகத்தோடும் பலத்தோடும் முடிப்போமென்று எண்ண என்ன நியாயமுண்டு? நாம் அறியாத அநேக தீமைகள், பொல்லாங்குகள், சந்தோஷங்கள் இந்த வருஷத்தில் நமக்குமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம், யார் அறிவார்? ஆகையால் நாம் தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து பயபக்தியாய் இந்தப் புது வருஷத்திற்குள் பிரவேசிப்போமாக. வருஷத்தின் வாரங்கள், நாட்கள் எப்போதும்போல இப்போதும் மாறாதவைகளாயிருக்கிறது போல நம்முடைய குணங்களும் மாறுதலடையாமலிருக்குமானால் மகா பரிதாபம்! ஆனால் வருஷத்திலே ஓர் இலக்கம் மாறுதலடைந்திருக்கிறது. நம்முடைய ஜீவகால ஓட்டத்தின் வயதிலே ஒரு வருஷம் கடந்து புதுவருஷம் வந்தவிட்டது. இனிமேல் நம்முடைய ஆயுசு வருஷத்தில் 1920-ம் வருஷத்தை எதிர்பார்க்கமுடியாது. மனுஷனுடைய வருஷங்கள் பறந்துபோகிறது. அறுப்புக்காலம் சென்றது, கோடைகாலமும் முடிந்தது, நாமோ இராட்சிக்கப்படவில்லை என்று சொல்வோமானால் நம்முடைய நிலைமை மகா பயங்கரம்! ஆதலால் பழைய புளித்தமாவோடே அல்ல, தூர்க்குணம், பொல்லாப்பு என்னும் புளித்தமாவோடும்ல்ல, துப்புரவு, உண்மை என்னும் புளிப்பில்லாத அப்பத்தோடே பண்டிகையை ஆசரிக்கக் கடவோம்.

தேவனுலுண்டானவைகள். எல்லாம் தேவனுலுண்டாயிருக்கின்றன. நம்முடைய உருவம், ஜீவன், சுகம், உத்தியோகம், வாழ்வு, செல்வம், மேன்மை, உட்காருதல், எழுந்திருக்குதல், போக்கு, வரத்து எல்லாம் தேவனுலுண்டானவைகள். ஒரு மனுஷனும் இவைகளை மறுக்கக்கூடாது. இவை யெல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தம்முடைய அருமைக் குமாரனாகிய இயேசு இராட்சகரை அன்பின் வடிவாக நம்மை இராட்சிக்கும்பொருட்டு மாணிட சாய

லாக்கினார். நமக்குச் சமாதானம், சந்தோஷம், இரட்சிப்பு, நித்திய ஜீவன் எல்லாம் நமக்குச் சம்பாதித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். நாம் நன்றியறிந்த இருதயத்தோடே இயேசுகிறிஸ்துவை நம்முடைய இருதயங்களில் ஏற்றுக்கொண்டு புதுவருஷ வந்தனம் யாவருக்கும் கூறுவோமாக. நம்முடைய தேசம் கடவுளின் அருளில்லாமல் எவ்வளவாய் இருளடைந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த இரட்சிப்பின் செய்தியை கூறியறிவிக்க முயல்வோமாக. ஒரு நல்ல வார்த்தை சொல்ல, ஒரு நல்ல செய்கை செய்ய, மற்றவர்களுக்கு இரட்சகரைப் பற்றிச் சொல்ல மறக்கக்கூடாது. தேவன்தாமே நம்மை இந்தப் புதுவருஷத்தில் தம்முடைய மேன்மையான ஆசீர்வாதங்களினால் நிரப்புவாராக.

LEADING TO CHRIST IN TIME OF TROUBLE

கிறிஸ்துவை இக்கட்டுக்காலத்தில் நம்ப ஏவுதல்

இராகம், பந்துவராளி.

ஆதிதானம்.

பல்லவி

அஞ்சவேண்டாம் நெஞ்சே—யேசு
தஞ்சமே யுன் பங்கே.

அனுபல்லவி

மிஞ்சிக் கவலைகள் தங்கி யுலக்கினில்
நேராகத் தீமைகள் நின்று எதிர்க்கினில்— அஞ்சவேண்டாம்

1

தாவீது சிங்கத்தைக் கொன்ற தெவ்வீதம்
தாட்டிகள் கோலியாத்துத் துண்டான தெவ்வீதம்
தரணியில் மோர்தேகாய் தகைகொண்ட தெவ்வீதம்
தம்பிரா னேசுவே யுன்செயலா லல்லோ— அஞ்சவேண்டாம்

2

அன்னியா, மீசாவேல் அசரியா பக்தர்
அக்கினி யுக்கிரம் பற்றாமற் தப்பினர்
அக்யான மன்னனும் மனமுறி வழ்றனர்
அமலவன் கருணையினு லல்லோ நடந்தன— அஞ்சவேண்டாம்

8

3

தீர்க்கன் தானியேல் திடநம்பிக்கை கொண்டான்
திண்ணமாய்த் தரியுவின் கட்டளை எதிர்த்திட்டான்
திங்காக முடிமன்னன் சிங்கக் குகையிலிட்டான்
திகில்கொண்டு அதிசயங் கண்டு கலங்கினான்— அஞ்சவேண்டாம்

4

எலிசாவின் பகைவர் கண்கெட்டுப் போகினர்
எகிய இஸ்ரேலேத் தாவித் தொடர்ந்தவர்
ஏகமாய் ஆழியில் மாண்டு மடிந்தனர்
ஏகபர னருளாலே நடந்தனர்— அஞ்சவேண்டாம்

5

ஏரோதின் சற்பனை எவ்வள விருந்தாலும்
என்னமாய்க் காவலை பத்திரஞ் செய்தாலும்
எப்படிப் பேதுரு தப்பிக் கடந்தான்
ஏசுவின் அன்பின் பெருக்கத்தினு லல்லோ— அஞ்சவேண்டாம்

6

சங்கராச் சவுலைப் பவுலாக மாற்றினர்
சதியாகச் சீலாவும் பவுலு மடைபட்டார்
சத்தமாய் அர்த்தராத்திரி ஜெபஞ் செய்தார்
சகலமும் அநுகூலமாக நடத்தினார்— அஞ்சவேண்டாம்

7

எவ்வித ஆயுத மெவரெவ ரெடுக்கினும்
எட்டாமல் பட்டென்று தன்னிலே தைத்திடும்
எவ்விதப் புரணியும் நாவும் விழுந்துபோம்
எல்லாவித அகங்கார மொழிந்துபோம்— அஞ்சவேண்டாம்

8

பூமி யுருண்டு நிலமாறினா லென்ன
பொறைகள் பெயர்ந்து சமுத்திரஞ் சாய்ந்தென்ன
பொங்கி வெள்ளம் புரண்டோடினா லென்ன
புண்ணிய னேசு வுணக்கிருக்கும் போது— அஞ்சவேண்டாம்

9

நித்தமும் பக்தியாய் நிமலனை யண்டிக்கொள்
நின் விசுவாசத்தை நிதம்நிதம் பிடித்துக்கொள்
நிர்மல னேசுவை யுன்னக மேற்றுக்கொள்
நீங்காம லவர்பாத முன்கண்ணீ ருற்றிக்கொள்— அஞ்சவேண்டாம்

வேதத்தை யனுதினம் தவறாமல் வாசி
வேளை மும்முறை ஜெபமதை யேற்றிக்கொள்
வேண்டிய போதெல்லாம் தனித்தியானஞ் செய்துகொள்
வேதநாயகன் கவி விட்டிடா சாற்றிக்கொள்— அஞ்சவேண்டாம்

V. D. Kailasam.

WORLD'S NEWS

உலக வர்த்தமானங்கள்

கிரீமியா யுத்தம். பால்ஷவிக்கரொன்ற ருவியிருக்கும் ஜெனரல் உராங்கலென்பவரின் சயினியங்களுக்கும் நடந்த பெருத்த யுத்தத்தில் ஜெனரல் உராங்கலென்பவரின் சேனைகள் அபஜெயமடைந்து விட்டதால் கிரிமியாவிலிருந்த குடிஜனங்களில் மிச்சமான பேர்களும், மேற்சொன்ன ஜெனரலும் அவரது சேனைகளும் பத்திரமாய்கான்ஸ்டான்டினோபில் பட்டணம் சேர்ந்தனர்.

ஆர்மீனியா. கெமலிஸ்டிற்ஸ் என்ற துர்க்கிய பிரிவினக்காரர் ஆர்மீனியரோடு யுத்தஞ்செய்கிறார்கள். ஆனால் பிரிட்டிஷ்காரரும் அவர்களைச் சேர்ந்த மற்ற தேசத்தவர்களும் உதவிபுரிவதாய்த் தீர்மானஞ் செய்துவருகிறார்களென்பது சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றது.

விநோத வியாதி. பாரிஸ் பட்டணத்தில் அதிசய நோய் ஒன்று தற்காலம் தொடங்கியிருக்கிறதாம். அது இன்ன நோயென்று சொல்ல ஏதுவில்லையாம். ஆனால் பிளேக் என்ற உபாதையைப் போன்றதென்கிறார்கள். அதைப் பரிகரிக்கும்படி அநேக பிரயோகங்களைப் பிரான்சு கவர்ண்மென்டார் செய்யும்படி முயற்சிக்கிறார்கள்.

ஓர் பயங்கர கடற்காற்று. ஒரு மணிக்கு 70 மைல் வேகமாக ஒரு பெருங்காற்று பிரிட்டனிஷ்லண்டாகி தரையிலும் கடலிலும் பெரும் நஷ்டத்தை யுண்டாக்கிவிட்டது. அநேகர் சமுத்திரத்தில் மாண்டார்கள். கட்டடங்கள் இடிந்து விழுந்ததால் அநேகர் உயிர் துறந்தார்கள். இன்னும் அநேகருக்குப் படுகாயமுண்டாகிவிட்டது.

பூமியதீர்ச்சி. அல்பேனியாவில் பூமியதீர்ச்சி யுண்டானதால் அநேகம் கிராமங்களழிந்ததோடு 200 பேர் உயிர்துறந்தார்கள், 15,000 பேர் வீடுவாசலற்றவர் களானார்கள்.

கடுங்காற்று. ஐப்பானில் பயங்கரமான காற்று அடித்ததால் இரும்பும் நிலக்கரியும் ஏற்றியிருந்த 29 கப்பல்கள் அமிழ்ந்து போயின. அநேக 12 அங்குல பீரங்கிகளும் அமிழ்ந்தன. ஐந்து லட்சம் என் பெறுமான நஷ்டமுண்டாகிவிட்டது.

பனிமூட்டல். இங்கிலாந்தில் சில மாகாணங்களில் ஏராளமான மூடுபனி பெய்ததால் ரெயில்வேகளும் தந்திகளும் ஓடத்தடைப்பட்டன.

THE FIRST ADVENT

கிறிஸ்துவின் முதல் வருகை

‘நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார்’

ஏசா. 9: 6

உலகிலுள்ளோர் எல்லாருக்கும் உரித்தாய் நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார் என்பது ஒரு அதிசய சம்பவமன்றோ! ஒரு வீட்டுக்கு அல்லது ஓர் குடும்பத்துக்கு பாலகன் பிறந்தால் அவரவர்க்குச் சந்தோஷம், அல்லது ஓர் தேசத்துக்கு இராஜனாகும்படி பட்டத்துக் குமாரன் பிறந்துவிட்டால் அந்த தேசம் முழுவதும் சந்தோஷம் கொண்டாடும் என்கலாம். ஆனால் சவிசேஷ தீர்க்கதரிசியாகிய ஏசாயா நமக்கு ஒரு பாலகன் பிறந்தார் என்றும், லூக். 2:10 ல் தேவதூதன் உங்களுக்கு இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் ரட்சகர் தாலீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார் என்றும், பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை அறிவிக்கிறேன் என்றும் உரைக்கிறார். இதைக் கவனிக்கும் போது ஐந்து கண்டத்தள்ளோருக்கும் ஓர் குமாரனாக தேவபாலன் அவதரித்தார். அதெப்படி என்று சற்று கவனிப்போம்.

நமது ஆதித்தாய் தகப்பன்மார் தேவகற்பனை மீறி பாவஞ் செய்து பாலிகளானபோது தேவகோபத்துக்குள்ளாய் தேவநீதியின் படியே ஏதேன் தேர்ட்டத்திலிருந்து வெளியே தூரத்திவிடப்பட்டார்கள். அப்போ அவர்களின் மறுக்கடியைப் பார்த்த இரக்கமுள்ள

தேவன் அன்பினாலே பொங்கி 'உங்களை மீட்க ஸ்திரீயின் வித்திலே ஒரு ரட்சகனைத்தருவோம், அவர் உங்கள் சத்துருவின் தலையை நசுக்கி உங்களை ஈடேற்றுவார்' என்பதாய் கிருபையுள்ள வாக்கருளி னார் (ஆதி. 3:15). அந்த வாக்குத்தத்தம் பெற்ற ஆதித்தாய் தகப்பனின் பிள்ளைகள்தான் இப்போது உலகிலுள்ள நாமனைவரும். நாமெல்லாரும் பாவிகளானதினால் நம்மை இரட்சிக்கவே தேவகுமாரன் இரட்சணிய பாலகளுக கன்னிகை வயிற்றிலுதித்தார். இவர் ஜென்மித்த நாள் பூவுலகமெங்கும் சந்தோஷம் கொண்டாடும் நாள். திருஷ்டாந்தமாக, ஆயிரம் ரூபாய் கடன்பட்ட ஒருவன் கடன் கொடுக்க வகையின்றி பிறரால் இம்சையும் தண்டனையும் அடையக் காலம் நெருங்குகையில் தூரதேசமிருந்து தந்தையின் கடனைத் தீர்த்துவிட அவன் மைந்தன் வந்துவிட்டால் அந்தக் கடன்பட்ட மனுஷனுக்கு எவ்வளவு ஆனந்தமிருக்குமோ அதைவிட நமக்கு அதிகமான சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இவர் நமது பாவக் கடன்களை மாத்திரமல்ல, தேவகோபத்தினால் வரும் தண்டனைக்கு உத்தரவாதம் செய்து நம்மைத் தேவனோடே ஒப்புரவாக்கி சமாதான முண்பெண்ணும்படி தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட குமாரனாக இருந்தும் நமக்கு மத்தியஸ்தராகப் பூவில் பிறந்தது எத்தனை சந்தோஷமான காரியம்! இவர் தேவரீதிக்கு உத்தரவாதம்செய்ய, ஸ்திரீயினால் பாவம் உலகில் வந்ததினால், ஸ்திரீயின் வித்தில் உருவாகி அடிமையின் ரூபமெடுத்து மனுஷர் சாயலானார். எட்டுத்திசையும் பதினாறு கோணமும் எங்குமொன்றாய் முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்கும் ஜோதியான கடவுள் எளிய கன்னிகையின் வயிற்றில் அவதரித்தது என்ன விந்தை! பாவி உன்னை ரட்சிக்கத் தேவகுமாரன் மனுஷனானான் பதைக் கவனி. அன்றியும் இன்னுமோர் அதிசயத்தைக் கவனி: உலக ரட்சணியபாலகன் பிறந்ததினம் 'ராமரிருக்குமிடம் அயோத்தி' என்ற ருற்போல வானம் பூமியாக மாறிவிட்டதாம். 'வானம் பூமியோ பராபரன் மானிடனானாரோ என்ன இது! வானலோக பரமண்டலாதிபதி பூதலத்தில் அவதரித்ததும், பரமசேனைகளின் திரள் பூதலத்தின்கண்ணிறங்கி பரமண்டல கீதங்கள் பாடி முழங்கினதும், பரம ஜோதிப்பிரகாச ஒளி வீசினதும், தேவதூதன் ஒளிமய ரூபியாகத் தோன்றி 'பயப்படாதேயுங்கள், உங்களுக்கு நற்செய்தியை அறிவிக்கிறேன்' என்று சாட்சிபகர்ந்ததும் உன்னதங்களிலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும் பூமியிலே சமாதானமும் மனுஷர்பேரிலே பிரியமும் உண்டாயிற்று என்று தேவதூதர்கள் பாடினதும், பூமி அன்று வானம் போல தோன்றினதாம். பாவத்தினாலே திகில்பிடித்து தங்களை இரட்சி

கும் மத்தியஸ்தர் எப்போ வருவார் என்று சகல சிருஷ்டியும் ஏங்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கும்போது சமாதான வாழ்த்துதல் கூறப்பட்டது தேவனுக்கு மனுஷர்பேரிலே பிரியம் உண்டாயிற்று என்று கேட்பது எத்தனை சந்தோஷம்! இந்த சந்தோஷநாளிலே நமது ஆத்மகண்களை ஏறெடுத்து பெத்லேமட்டும் போய் அந்த சத்திரத்துக் கடுத்த மாட்டுக்கொட்டிலில் படுத்திருக்கும் தேவபாலகளை உற்றுப் பார்த்து வருவோம் வா. இப்பின்னையை நீ உற்றுப்பார். இதே உன் இயேசு சுவாமி. ஆ! ஆ! நானும் வருவேன்.

உலகஞானிக்கும் விசுவாசிக்கும் சம்பாஷணை :

உலகஞானி : தேவாதிதேவன் உலகாட்சகர் இராஜாதி ராஜனும் கர்த்தாதி கர்த்தனுமான தேவபாலகன் இப்படி மாட்டு முன்னணையில் கந்தைத்துணியால் சுற்றி பனிகுளிரில் படுத்திருப்பது என்ன ?

விசுவாசி : 'மாட்டுக்கொட்டிலோ உச்சம் ஆட்டுக் குட்டிக்கோ மிச்சம், வந்த தெனமோ லெட்சம் உந்தன் மனமோ பட்சம்' என்று சாஸ்திரியார் பாடியபடி, தேவ ஆட்டுக்குட்டிக்கு மாட்டுக்கொட்டில் பெரிதுதானே. உன்மேல் வைத்த அன்பினாலே நமது நிமித்தம் தரித்திரரானோ. நம்மை ஐசுவரியவான்களாக்க இக்கோல மாஞர்.

உலகஞானி : சீனாய் மலையில் கற்பனை கொடுக்கும்போது மாடு மலையைத் தொடக்கூடாது, அடிவாரத்தில் வரவுகூடாது என்று விளம்பின தேவனின் குமாரன், மாட்டு முன்னணையில் பிறக்க சம்மதித்ததென்ன ?

விசுவாசி : தேவசாயலாய் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மனிதர் மிருகக் குணமுள்ளவர்களாகி முரட்டுத்தனமுடையவர்களாயும் சுபாவ அன்பில்லாதவர்களும் அடங்காதவர்களாமாயும் திரிவதாலே அவர்கள் நடுவில் பிறந்து தமது சிந்தையை அவர்களுக்குள் உண்டாக்கும் அடையாளமாக மாட்டுக்கொட்டிலில் பிறந்தார்.

'காட்டு முரட்டுமனம் மேட்டுத் துறட்டுச்சிந்தை
போட்டு வீட்டிட்டேற மாட்டுக் கொட்டில் பிறந்தார்.'

'மிருகமாக நரர் திரிவதால் அந்த
மிருகமேவும் குடில் வருகலானீர்.'

உலகஞானி : அப்பப்பா! அண்டசராசரங்களையும் படைத்த நாதனுக்கு ஒரு அரண்மனை கிடையாமலா போயிற்று? தாவீதின் குமாரனுக்கு சாலொமோன் காட்டின அரண்மனையிலே இடந்தர

மாட்டார்களா, அல்லது பனி குளிர் தாங்கக்கூடிய மெத்தை மச்ச வீடு கிடையாதா?

விசுவாசி: நல்லது, இந்த பரமசேனைகள் பாடின சந்தோஷத்தைக் கேட்டவுடனே நீயும் நானும் அடுத்தவீட்டு இருளப்பக்கோளாரும் அவர் இனத்தார்களில் அநேகரும் புறப்பட்டு வந்தோமே. அரண்மனைகளிலேயும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களிலேயும் தேவபாலகன் பிறந்திருந்தால் வாசல்காப்போனும் சேவகரும் நம்மை உள்ளேவிடுவார்களோ? இதற்குள்ளே எத்தனை அடி கிடைத்திருக்கும்! நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டவர் பெரியோர் சிறியோர், வலியோர் எளியோர் யாவரும் காணக்கூடியதாக தாழ்வான இடத்திலே பிறந்தார்.

‘வானம் கொள்ளான் ஞான முள்ளான்
எனம் எதையும் நள்ளான் ஈனக்கொட்டிலையும்
தள்ளான்—வலமைதேவன் மாளிட னானே.’

உலகநூனி: நல்லது, இந்த தேவபாலகனுக்கு நல்ல பட்டு பட்டாவளிகளாலே சுற்றிவையாமல் பழம்புடவைகளிலே சுற்றியிருக்குதப்பா. பிள்ளைக்கு குளிர் தாங்குமா? ஏன் நல்ல கம்பளி மேல்ஜோடு கம்பளி ஷால் போட்டு போர்த்திவைக்கக்கூடாது? பரிதாபமாயிருக்கிறதே!

விசுவாசி: நான் முன் சொன்னதுபோல நமது நிமித்தம் தரித்திரகோலம் எடுத்ததேதெனில் நம்மை நீதியின் வஸ்திரங்களினால் அலங்கரிக்கவும், நம்மை ராஜபுத்திரர்களாக்கி அந்த மேன்மைகளை நாம் அநுபவிக்கவும், நமது கந்தையாகிய நீதியை அவர் உடுத்திக் கொண்டு தம் சிந்தையை நாம் தரித்துக்கொள்ளவும் சித்தமான தினுல்தான் இக்கோலமாளுர்.

உலகநூனி: சரி, காரிருளாயிருக்கிறதே, பெற்றோரும் தட்டுத்தடுமாறி என்ன சங்கடப்பட்டிருப்பார்கள்! அந்தப் பரமஜோதியின் வெளிச்சம் இல்லாவிட்டால் நாம்கூட வந்திருக்க முடியாதே. ஏனப்பா அர்த்தஜாமத்திலே ஜோதிகளின் பிதாவின் சுதன் உதிக்க வேணும்?

விசுவாசி: இருளினுள்ளோருக்கு வெளிச்சம் உதித்தது என்பதை உணர்த்திக் காட்டும்படி இராத்திரியிலே இயேசு பிறந்தாராகும். சர்வலோக சிருஷ்டிகர்த்தா பாவிகளுக்காக தமது நேசமைந்தனை உலகுக்கனுப்பும் காலத்தை நிர்ணயிக்கையில் சூரியனும் சந்திரனும் வணங்கி நின்று பொன்னுலகதிபதி பூவுலகத்தில் தோன்றுவது

எங்களில் யார் காலத்திலென உத்தரவாகவேணும் என வேண்டிக் கொள்ள, இரட்சண்ய பிறப்பு குளிர்ந்த இரவுகாலத்திலும் இரட்சண்ய பூரண நிறைவேறுதல் சூரியன் எரிக்கும் பகல்காலத்திலும் என்று பங்கிட்டு விடை பகர்ந்ததாகவும் பூர்வ கவிஞர்கள் பாடியிருக்கிறார்கள்.

‘அர்த்த ஐமந்தனிலே ஆர்ந்த குளிர்நாளிலே
செத்தை புல்மீதினிலே ஜென்மித்தார் பெத்லேயிலே.’

உலகஞானி: கல்லுக்குள் தேரைக்கும் கருப்பைக்குள் முட்டைக்கும் விருப்புற்றமுதளிக்கும் பரமசதன் பால் பசியால் தயங்கி அழுவதேன்? ரிஷிகளைப்போல பசிதாகமில்லாதவர்போல ஜீவிக்கக் கூடாதோ?

விசுவாசி: நம்மை இரட்சிக்க மனுக்கோலம் பூண்டமன்னாதி மன்னருக்கு வானமும் பூமியும் சமுத்திரமும் அதிலுள்ளவைகளும் சொந்தமாக இருந்தும், பாவம் தவிர எல்லாவற்றிலும் நம்மைப்போல சோதிக்கப்பட்ட பிரதான ஆசாரியாயிருந்ததினால் இவருக்குப் பசிதாகமிருந்தது. நம்மைப்போல அன்னையின் பால் அருந்தும் மனுஷ சபாவத்தை தரித்துக்கொண்டதால் ஜீவ இரட்சண்யபதி அன்னைபால் அருந்தினார்.

உலகஞானி: அண்டசராசரங்களையும் அமைத்தவர் ஒரு பெரிய பட்டணத்தில் பிறக்கலாகாதா? சின்ன குக்கிராமத்தில் பிறந்தால் என்ன மதிப்பு இருக்கும்? பெத்லகேம், யூதேயா தேசங்களில் எப்பிராத்தா சிறிது அல்லவா? அவருடைய அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் என்பவரும் ‘நான் கீர்த்திபெற்ற தர்சப்பட்டணத்தான்’ என்கிறாரே.

விசுவாசி: ‘எப்பிராத்தா சிறிது இராஜா வந்ததால் பெரிது
தப்பிலான் கூறினதுதான் நிறைவேறினது.’

மீகா. 5: 2 ல் சொல்லியபடி, பெத்லகேமே நீ சிறியதல்ல இஸ்ரவேலை ஆளும் பிரபு உன்னிலிருந்து புறப்படுவார் என்ற தீர்க்க தரிசன வாக்கு நிறைவேறப் பிறந்ததுமாத்திரமல்ல, அணுவை மலை யாக்கி அமரைப் பேயாக்கும் வல்லமையுள்ள தேவன் சிறிய பெத்லகேம் ஊரை கீந்து கண்டங்களும் அறிய பரிசுத்த நாடாக்கி விட்டார். பொற்கிண்ணத்துக்குப் பொட்டிட்டால்தான் அழகோ?

‘தாமரை பொன்முத்துச் சாமரை கோரோசனைபால்
பூமருதேன் பட்டு புணுகுசவ்வாது தாமழன்மற்
றெங்கே பிறந்தாலு மெள்ளாரே நல்லார்கள்
எங்கே பிறந்தாலு மென்.’

உலகநூனி : தேவகுமாரன் உலகத்தில் வெளிப்படும்போது ஆதாமைப்போல ஏன் பெரிய ஆளாய் பூவுலகில் தோன்றிடக் கூடாது? சிறு குழந்தையாய் கன்னி அன்னை மடியினுள் அடங்கியிருக்கவும் சர்வ ஞானத்தின் ஊற்றானவர் சிறு குழந்தையைப்போல சுபாவமாய்ப் படுத்திருக்கவும் காண்பது என்ன பாவம்போலிருக்கிறதே! மனுஷன் செய்த பாவத்துக்கு மனுஷனாய்த் தோன்றி தேவநீதிக்கீடுசெய்தல் சரிதான் என்றாலும் சிறு மதனையாய்த் தோன்றவும் வேணுமா?

விசுவாசி : குழந்தைகள் பாலகர் வாயினாலும் துதியுண்டுபண்ணும் தேவன், சிறு குழந்தையைப்போல ஆகாவிட்டால் வானராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்றவர் தாமும் குழந்தையைப்போல உருவெடுத்து குழந்தைமுதல் பரிசுத்தராக விளங்கி குழந்தைப் பருவத்தை அணிந்து குழந்தைகளையும் மோட்சத்துக்குக் கருவிகளாக்க தேவாதி தேவன் சிறு குழந்தையானார். மேலும் குழந்தையின் வடிவம் எல்லாரும் விரும்பத்தக்கதே.

உலகநூனி : பாரும், இக்குழந்தை என்ன அழகு ஜோதிமயமாயிருக்கிறது! நாம் இரு கரங்களாலும் எடுத்து அணைத்து முத்தியிடலாம் என்ற ஆசைமேலிட்டாலும் அச்சமாயிருக்கிறதே, ஏன்? இவர் ஒரு அற்புத பாலகன்போல் இருக்கிறதே.

விசுவாசி : ஆம், அது இருக்கக்கூடியதுதான். இப்பாலகன் கன்னி வயிற்றில் பிறந்ததும், தேவதூதன் பரத்திலிருந்து வந்ததும், கர்த்தருடைய மகிமைச் சற்றிலும் பிரகாசித்ததும் (லூக். 2 : 9), சந்தோஷமான அசரீரி நற்செய்தியைக் கூறினதும், பரமசேனைகள் சேர்ந்து வந்து பாடினதும், இவர்கள் சொல்லியபிரகாரமே நாம் காண்கிறதமான காரியாதிகள் அச்சத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் கொடுக்கிறதல்லவா? இதுதான் இப்பிள்ளை தேவபாலகன் என்பதற்கு அத்தாட்சி. ஆகையால் நாம் முழந்தானுன்றி பயபக்தியோடும் மிகுந்த பணிவாய் வணக்கம் செய்வோமாக.

தேவனான நீ மனுடனாகினை
 திறமையான நீ சிறுமையாகினை
 ஆவியான நீ ஜீவியாகினை
 அருவமான நீ உருவமாகினை
 பாவியாகினை தாழ்வில்லாத நீ
 பாடதாகினை ஆடதாகவே
 வீவிலாத நீ சாவுமாகினை
 வேதநாயகா வேதநாயகா.

ரித்திரைக்கெனத் தாயாராட்டியும்
 நியமுங்கூலே மிகுப்பதேன்
 எத்தனைக்கு நீ கூவிவாடினும்
 ஏழைமாதிடம் ஏத்துண்டுதான்
 பெத்தலேமினில் உற்றபேரொவர்
 பெருமைகண்டுனக் கருமைசெய்யவே
 மெத்தவும்தயில் விழிகொளப்பனே
 வேதநாயகா வேதநாயகா.

¹ உடுகணுற்ற சாஸ்திரிகள் தேடவும்
 உகம்வனைந்த நீ அமுததுண்கவும்
 இடையர் வந்து கண்டடி துதிக்கவும்
 இரவிலே குளிர் பனி மிகுக்கவும்
² படி சிரிக்க நீ யழுதுகொண்டதும்
 பரம சேனைகள் பாடி நின்றதும்
 விடையின் முன்பு வந்ததுவு மென்சொலாய்
 வேதநாயகா வேதநாயகா.

விசுவாசி : இத்தேவ பிள்ளையை எடுத்த அணைத்த முத்திசெய்ய
 விரும்பினாயே. அப்பாலகன் உன்னோடே தங்க விரும்புகிறார். குழந்
 தையும் தெய்வமும் கொண்டணைக்கும் இடத்திலே உனக்கு சந்தோ
 ஷம் வேணுமா, சமாதானம் வேணுமா, தேவன் உன்மேல் பிரியமா
 யிருக்கவேணுமா, நீ தேவனுக்கு மகிமையாக ஜீவிக்கவேணுமா? இந்த
 பாலகனுக்கு இடம் ஆயத்தம்செய். எங்கே? உன் இருதயத்திலேதான்.
 எப்படி? மேட்டிமை மேடு தாழ்த்தப்பட்டு அன்பின் தாழ்ச்சிபள்ளம்
 நிரப்பப்பட்டு கோணலுமாறுபாடும் திருந்தப்பட்டு சாந்தம் என்னும்
 சமுக்காளம் விரித்து அன்பின் நேசக்கொடி பிடித்து ஆவலோடே
 தூரத்திலிருந்து இயேசுவைக் காணவந்த சாஸ்திரிகள் வைத்த காணிக்
 கையாகிய பொன் தூபப்போளம் மட்டுமல்ல, உன் ஜீவன் செல்வம்
 சுகம் யாவும் அவருக்கே படைத்து துதி தோத்திர ஜெபங்களை தின
 மும் ஏறெடுப்பாயாக. உலக முடிவுமட்டும் சகல நாட்களிலும் நம்
 மோடேகூட இருப்பார் (இம்மானுவேல் என்பது அவர் நாமம்).

‘பயப்படாதிருங்கள் இதோ எல்லா ஜனத்திற்கும் மிகுந்த சந்
 தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்க
 கிறேன்.’

D. E. M.

¹ நகரத்திரம்.

² பூமி.